

- съдържанието на обжалваните решения, и по-специално що се отнася до механизмите за финансиране на схемите за държавна помощ и съвместимостта на схемите за държавна помощ с разпоредбите на правото на ЕС, различни от тези за държавните помощи

Жалба, подадена на 17 април 2018 г. — SKS Import Export/Комисия

(Дело T-239/18)

(2018/C 231/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Société Kammama Saber (S.K.S) Import Export (Sousse Jawhara, Тунис) (представител: H. Chelly, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме, че искането е допустимо и основателно,
- да го уважи, като:
- отмени частично Делегиран регламент (ЕС) 2018/212 на Комисията от 13 декември 2017 г. в частта, която се отнася до включването на Тунис в списъка на високорисковите трети държави, които според нейната декларация имат стратегически слабости в националните си уредби за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма,
- осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от липсата на компетентност на Комисията и нарушение на съществени процесуални изисквания, тъй като Комисията превишила правомощията си от гледна точка на Споразумението за асоцииране между Тунис и Европейския съюз, според които тя трябвало да постави въпроса пред съвета за асоцииране, за да може той да разреши спора или евентуално да даде възможност на страните да вземат необходимите мерки, за да защитят интересите си.
2. Второто основание е изведено от явна грешка в преценката, от една страна, по отношение на приетата от Европейския съюз оценка на Тунис и от друга страна, по отношение на оценката на Тунис, приета от Специалната група за финансови действия. Във връзка с това жалбоподателят смята, че Комисията не е взела мерките, подходящи за справяне със засилването на опасността за процеса на икономическото развитие в Тунис, до която води делегираният регламент.
3. Третото основание е изведено от нарушение на Договора за Европейския съюз, по-конкретно на член 216, параграф 2, на Договора за функционирането на Европейския съюз, който предвижда, че международните договори са задължителни за институциите.

Жалба, подадена на 18 април 2018 г. — Bruno/Комисия

(Дело T-241/18)

(2018/C 231/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател Luigi Bruno (Woluwé-Saint-Pierre, Белгия) (представител: N. de Montigny, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени органа, оправомощен да сключва трудови договори (ОСТД) от 4 юли 2017 г.;
- ако това е необходимо, да отмени изричният отказ на подадената по административен ред жалба от 18 януари 2018 г.;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от грешка в прилагането на правото, допусната от Европейската комисия при прилагането на членове 11, параграф 1, и 12, параграф 1, от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица, доколкото със своето решение Комисията отхвърля искането на жалбоподателя да му разреши да ползва правото на обезщетение при прекратяване на служебното правоотношение, предвидено в член 12, параграф 2 от посоченото приложение, като по отношение на неговия случай тя налага разпоредбата на член 11, параграф 1 от приложение VIII към Правилника, която обаче не била приложима към неговия случай.
2. Второто основание е изведено от възражение за незаконосъобразност, доколкото посочените по-горе разпоредби от Правилника за длъжностните лица нарушавали принципа на равно третиране и на недопускане на дискриминация поради съществуването на законодателна празнота.

Жалба, подадена на 18 април 2018 г. — VV/Комисия

(Дело T-242/18)

(2018/С 231/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: VV (представител: F. Moyses, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 19 юни 2017 г. , и ако това е необходимо, на акта, с който се отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя по административен ред на 18 януари 2018 г.;
- да осъди ответника да заплати съдените разноски.

Основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на решението на конкурсната комисия за конкурса на общо основание EPSO/AD/322/16 — Администратори в областта на одита (AD 5/AD 7) (ОВ 2016, С 171А, стр. 1) той да не бъде допуснат до посочения конкурс, тъй като не е удостоверил с диплома завършено висше образование с продължителност на обучението най-малко три години в областите, посочени в обявата за посочения конкурс.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от недостатъчни мотиви на обжалваното решение.